

ПАЛЬЧИКОВИЙ ТЕАТР

Яблука доспіли -- Микола Воробйов

У садку перед ранком
щось гуп та й гуп.
(тупають ніжками)
То там, то тут
(показують руками «там» і «тут»)
падають яблука отакенні!
(показують руками)
Одне котить їжачок,
(показують 1 пальчик)
інше тягне слимачок.
(показують другий пальчик)
А червоне, здоровенне
дивиться на мене.
(роблять «окуляри» з пальців)

Раз, два, три, чотири, п'ять

(піднести кулак)
Раз, два, три, чотири, п'ять
*(по одному підносити палець,
щоб відкрити руку)*
Ми пішли в сад гулять
(махати руками з випростаними пальцями)
Яблун назбирать
(зробити кулак)
Назбирали аж п'ять
(відкрити кулак)
Раз, два, три чотири, п'ять
(по одному пальцю робити кулак)

Подивися, яке яблуно я знайшов.
(схласти руни у формі м'ячика)
Мама поміє його мені.
(ніби мити руни)
А я поділюся -- тобі й мені.
*(перше виставити одну долоню а тоді
другу)*

Спенла мама пиріжон

Спенла мама пиріжон
із сочистих яблuchон
для нас чемних діточок.
Ось таний великий
(розпростерти руни)
Ось таний рум'яний
(взяти лице в руни)
Ось таний солодний м-м-м
(погладити себе по животі)
Дя - ну - ємо ма - мі!

СЛУХАННЯ КАЗКИ/ВІРШІВ:

Добрий дядечко Янів

У дядечка Янова висона яблуна. Зелена, нучерява. Яблуна на ній великі, червоні, яскраві. Як не пасти очима ті яблучка!
А дядечко Янів те знає і до діток гукає:
-- А понуштуйте синочки мої яблучка.
-- Дякуємо!
-- Нуштуйте, нуштуйте, -- промовляє добрий дядечко Янів.

Казка про яблуко -- Белова М., Процун Н., д/с № 41

Жило собі на світі яблучко. І одного разу до нього заліз хробак. Боляче стало яблучку і воно заплакало. Йшла назустріч йому кицька.
— Чому ти плачеш?
— Бо мене всередині їсть хробак!
Хотіла кицька допомогти яблуку, але в неї нічого не вийшло. Заплакало яблучко. Почула плач білочка, хотіла допомогти киці вигнати хробака. Але все було даремно. Стрибав по галявині зайчик. Звірі покликали зайчика. Зайчик знайшов дірочку, через яку вліз хробак. Він закричав:
— Га-а-а!
Хробак злякався і втік.
Яблучко подякувало своїм друзям і за те пригостило їх яблучним варенням.

Яблуко в осінньому саду -- Василь Сухомлинський

Пізньої осені маленькі близнятка Оля і Ніна гуляли в яблуневому саду. Був тихий сонячний день. Майже все листя з яблунь опало і шурхотіло під ногами. Тільки де-не-де на деревах залишилося пожовкле листячко. Дівчатка підійшли до великої яблуні. Поруч з жовтим листочком вони побачили на гілці велике рожеве яблуко. Оля й Ніна аж скрикнули від радості.
— Як воно тут збереглося?— з подивом запитала Оля.
— Зараз ми його зірвемо, — сказала Ніна й зірвала яблуко.
Кожній хотілося потримати його в руках. Олі хотілося, щоб яблуко дісталось їй, але вона соромилася висловити це бажання, а тому сказала сестрі:
— Хай тобі буде яблуко, Ніно...
Ніні хотілося, щоб яблуко дісталось їй, але вона соромилася зізнатися в цьому. Ніна сказала:
— Хай тобі буде яблуко, Олю...
Яблуко переходило з рук у руки, дівчатка не могли дійти згоди. Та ось обом сяйнула одна і та ж думка: вони прибігли до мами, радісні, схвильовані. Віддали їй яблуко.
В маминих очах сяяла радість.
Мама розрізала яблуко і дала дівчаткам по половинці.

Яблучна -- Леся Храплива
Ой приніс нам тато
Яблучок багато.
Яблучно червоне
Буде нашій Соні.
Яблучно зелене
Буде для Семена.
Яблучно жовтаве
То буде для Слави.
Яблучно маленьке
То буде для Зенка.
Яблучно кругленьке
Буде для Оленни.
Яблучно рум'яне
Буде для Дем'яна.
Яблучно солодне
Буде для Влодна.
Яблучно сочисте
То буде для Христі.
А найраше яблучно
Візьме Петрусь
І буде нусати: хрусь, хрусь, хрусь
Дя - ну - ємо та - то - ві!

ДОДАТКОВИЙ МАТЕРІАЛ:

На яблуна

Раді Галя та Пана:
"Славні яблуна у нас.
І великі, і червоні,
І пахучі, мов медон --
Ми тепер щодня заходим
Погуляти в наш садон.

А в неділю ми запросим
Із сусідства всіх дітон,
Хай тих яблук понуштують,
Що солодкі, мов медон

Кличуть Галя та Панас:
"Гей, на яблука до нас!"

Покотились яблучна -- Іроїда Винницька
Покотились яблучна
Червоненькі яблучна
Порахуймо їх
Раз, два, три
Це вже всі!
Покотились яблучна
Зелененькі яблучна
Порахуймо їх
Раз, два, три
Це вже всі!
Покотились яблучна
жовтенькі яблучна
Порахуймо їх
Раз, два, три
Це вже всі!

Яблулька -- Іроїда Винницька

А я їду до села, до села
Яблулька там зацвіла, зацвіла
А я їду від села, від села
Яблулька вже відцвіла, відцвіла
Яблулька я потрясу
Ношик яблук натрашу.

Яблука на стовпцях -- Олесь Гончар

Дядько Роман викохав садок. І в садку в нього справжні дива! На одній гілці яблуко сніжно-біле. А на сусідній — золотаве або й зовсім червоношоке, як циганка. Визирають яблука з-поміж листя, сміються до сонця, наливаються, спіють.

І от настав час, коли дядько Роман виходить із двору з великим тугим вузлом. З чистої білої хустки випинається боками щось кругле. Польова доріжка сіріє поміж стернями. Дядько ступає, де менше пилюки, на хвильку зупиняється біля межового стовпчика і шугає рукою у загадковий свій вузол. З вузлика з'являється яблуко. Та яке! Червонобоке, свіже, велике, просто мов сонце вранішнє. Дядько, ніби милуючись, потримає його перед собою і кладе обережно на стовпчику. Так він іде собі і йде — і від яблук, що кладе на стовпчики, польова доріжка змінюється на очах. Сіра, буденна, в пилюці, вона стає зовсім іншою — лежить між стернями вже весела, празникова, вся наче засвітилася від тих яблук. Іде дядько Роман і вдає, що не помічає хлоп'ят, які мов зайчата причаїлися в бур'яні край дороги. Насправді ж він знає, що хлопчики-пастушки поблизу, що вони з хвилюванням ждуть — цілого півліта ждуть — цього незвичайного дня.

Біля одного стовпчика дядько затримується трохи довше звичайного і, обернувшись, якийсь час дивиться на уквітчану яблуками дорогу. Ніби сам себе перевіряє: ну як воно в нього вийшло? І усмішка в нього добра, підбадьорлива. Та тільки він зникне за пагорбом, пастушки зриваються разом на ноги, щасливо мчать чимдуж від стовпця до стовпця і на льоту, як вершники, схоплюють яскраві дарунки, що для них так розкішно вродили на голих придорожніх стовпцях.

Яблуна -- Катерина Перелісна

Ой, хороші яблуна
У саду
Та високо вирости
На біду!
У зеленім листячку
Миготять,
А упасти з гілочни
Не хотять.
Не відірве яблучна
вітерець,
Хоч нагнув нам гілочку
Молодець!
Нижче вітре гілочку
нахили,
Щоб дістати яблучна
Ми змогли!

Яблуно -- Дмитро Павличко

На галузці яблуно висіло;
Наменем я нинув -- перебив
Гілочку, аж серце заболіло;
І навіщо я тане зробив?
Яблунько моя зеленюрила,
Може, ти й запланала тихцем
Ти для мене яблуно вродила
Я у тебе нинув намінем!
Засихає перебита гілка
За добро я розплатився злом
І стоїть ноло дороги бідна
Наче птах з підстреленим крилом.

Яблунька -- Петро Король

Яблунька низенька,
(присісти)
яблунька тоненька
(показати малу відстань між долонями)
віти-руки підймає,
(повільно встають і піднімають руки)
пташеняток обіймає.
(обняти себе руками-вітами)

Пісня з рухами

(на мелодію "Посаджу я грушечку")
Посяджу я зернятню,
(показати пальчик)
Гай буде, гай!
(обвести руки кругом над головою)
Нічно ж моя темная
(руки в бони, понуритися)
І ти зоре ясная,
Дай, Боже, дай!
(вклонитися)

...Зійде моя яблуньна...
(приклянути до підлоги)
...Зросте моя яблуньна...
(руками робити рух росту від підлоги)
...Розцвітає яблуньна...
(взяти лице в руки)
...Ой доспіли яблуна...
(взяти лице в руки та понурити головою)
...Ой зірву я яблучно...
("зривати" яблуна)
...Дам я мамі яблучно...
(простягнути руку)
...З'їсть матуся яблучно...
("їсти" яблуно")
...Останеться зернятню...
(показати пальчик)
...Посяджу я зернятню... і т.д.

Яблунька

Було, було,
коли ще не цвіло:
несли ми деревце
через усе наше сільце.
А з того деревця
стала яблунька.
Вродили яблучка
червонобокі.
І ми вже піросли.
Нівроку!

Яблуньчині діти

В полі яблунька стоїть,
наче господиня.
Вітер все, було, свистить,
дує, аж посинів:
невеличка, а дивись,
розпустила шати.
А вона йому: — не злись,
годі пустувати!
Та сварився вітровій
аж до того часу,
як побачив він на ній
яблучка-окрасу.
Тихим став тоді дивак,
прихилився до віток
і колише ніжно так
яблуньчиних діток.

Яблунька --Д. Іванов

— Кучерява яблунько,
дай мені хоч яблучко!
— Ти носила з річки
у відрі водичку,
в спеку напувала —
от я й не зів'яла.
Тож бери всі яблучка! —
прошуміла яблунька.

Яблуня -- Д. Мегелик

Ми посадили яблуньку
в дворі біля воріт.
А згодом всі побачили
на ній рожевий цвіт.
А прийде осінь — яблуня
з гілок своїх рясних
нам дасть багато яблучок
медових запашних.

Яблуна -- Д. Оннович

Налите сонцем,
Налите соном,
З гілки зірвалось,
Впало звисона.
--Боляче, певно?
--То вам здається --
лежить рум'яне в траві
й сміється.

Яблунька -- Наталя Забіла

Навесні, напровесні
(Діти присіли, обхопивши коліна руками.)
в нашому саду
ми садили яблуньку
гарну та струнку.
Росла, росла яблунька,
(встають)
підросла.
(підняли руки вгору)
Квітла, квітла яблунька
(«веселі ручки»)
відцвіла.
Де білили квітоньки
(рухи руками вліво-вправо)
навесні —
вже поспіли яблучка
наливні.
(радіють, плескають у долоні)

Їж яблуно щодня

Трясе галузку Галочна
Із братіном удвох:
"Ми дуже любим яблучна --
Вони смачні, що ох!"
До Леся наже Галочна:
"Їх яблучно щодня,
То станеш сам, мов яблучно,
Рум'яний -- от, як я!"